

Náš Život

Léto 2012
č. 16

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.J., Poniklé, Hájek, Nová

Tradiční žehnání vozidel

Tentokrát v Jablonci n. Jiz.

Jak se máme modlit?

Zajímavé postřehy z knihy Bruce Wilkinsona

Svátek sv. Jana Nepomuckého

Obnovená pouť ve Vojtěšicích

Mimořádná událost v našem vikariátě

Čeští a moravští biskupové ve Špindlerově Mlýně

Ohlédnutí za letošními Velikonocemi

Jak je prožili naši farníci

Noc kostelů

Realizace tohoto projektu v našich farnostech

Milí čtenáři Našeho života,

Od velikonočního čísla farního zpravodaje již uplynula řada týdnů a s nimi přišlo nejen krásné letní počasí, ale hlavně prázdniny! Doufám, že si při nich najdou čas na tolik potřebný odpočinek nejen studenti a školou povinní, ale všichni z vás, a to třeba i při četbě následujících stránek našeho časopisu.

Spolu s dalšími členy redakce mám velkou radost, že se tentokrát sešel dostatek článků od vás – čtenářů, aniž bychom museli někoho osobně pověřovat a příspěvků se dožadovat. Je to dobré znamení, že se časopis stává opravdu Naším, tedy nikoli pouze redakčním. Za ty roky, co vychází, se nám vytvořil okruh pravidelných přispěvatelů, kteří nám pomáhají reflektovat a zachycovat události kolem sebe a našich farností, čímž prospívají nejen nám farníkům, ale i samotným farnostem, jejichž „paměť“ takto písemně zachycují. Za tu ochotu, námahu i čas, kterou časopisu věnujete, vám všem patří velký dík!

Doufám tedy, že se okruh našich přispěvatelů bude i nadále rozšiřovat a těším se na další články, které nám budete postupně zasílat. Přeji vám požehnané prázdniny a u dalšího čísla opět nashledanou.

Za redakci Našeho života
Miloš Holubec

Pozvánka

CSM – celostátní setkání mládeže

Motto: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22)

V duchu celosvětového setkání mládeže se v České republice pořádá přibližně jednou za 5 let celostátní setkání. Letos se mládež sjede ve dnech od 14.-19. srpna do Žďáru nad

Sázavou. Akce je určena pro lidi od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství.

Jestliže však do této věkové kategorie nezapadáte, nesmutněte... Zveme Vás tedy na sobotní pout' rodin, kam může přijet každý. Je připraveno asi 14 možných variant cest s různým programem. Zajištěno je také hlídání dětí... ☺

Samotné setkání nabízí bohatý duchovní program, zábavu, možnost poznání nových lidí, získání nových zkušeností apod. Rozhodně se máme na co těšit... ☺

Pokud nechcete jet pouze jako účastník, jsou stále volná místa v přípravném týmu, kde je každá ruka třeba...

Přihlášky a více informací na www.zdar2012.signaly.cz nebo se obraťte na mě... ☺

Těším se, že se tam potkáme.

S pozdravem Veronika Palmová

Čeští a moravští biskupové ve Špindlerově Mlýně

Milí čtenáři,

ráda bych se s Vámi podělila o nevšední zážitek z Vašeho blízkého okolí. Necelý týden před svátkem sv. Jiří jsem se z internetu dozvěděla, že ve Špindlerově Mlýně se sjedou naši biskupové z celé republiky. Neplánovaným akcím jsem nakloněna. Rozhodla jsem se, že se této akce zúčastním. Ten den jsem měla ještě jedno důležité jednání, ale do „Špindlu“, kam to mám 140 km, jsem přijela včas. Před mší sv. jsem si prohlédla kostel sv. Petra a Pavla. Informace o něm a o místním (bývalém) hřbitově mi podala ochotná farnice, která ve Špindlerově Mlýně žije od dětství.

Mše svatá byla slavnostní. Byli na ní přítomni skoro všichni biskupové v čele s kardinálem Dominikem Dukou. Při mši svaté jsem pocítila sílu Ducha svatého. Byla jsem

Čeští a moravští biskupové jednali od 24. do 25. dubna na Erlebachově boudě na svém již 89. plenárním zasedání. Jednání se zúčastnil také papežský nuncius v České republice Mons. Giuseppe Leanza a předsedové konferencí vyšších řeholních představených mužských a ženských řádů v České republice.

však překvapena velmi malým počtem kněží. Chtěla bych všem zúčastněným (biskupům, kněžím, organizátorům) poděkovat. Velký dík také patří i hudebnímu doprovodu, který tuto "akci" povzbudil.

Po slavnostní mši jsme všichni byli pozváni na prohlídku horského střediska ELJON. Je to centrum Papežského misijního díla, vedené páterem Jiřím Šlégrem.

Z prožitého odpoledne 24. 4. 2012 mám neopakovatelné pěkné vnitřní pocity - můžu z nich čerpat. Myslím si, že takovýchto společenských událostí by se mělo zúčastňovat více lidí. Kladu si otázku: Kde je chyba? Čemu dávám(e) přednost? Omlouvám se Vám, milí čtenáři, za moje vnitřní pocity.

Někdy navíděnou na podobných "akcích" se těší

Jarka Bednářová od Litomyšle.

V Oznámení

Rokytnická kronika

Obracím se na Vás s prosbou o pomoc. Chtěla bych se zeptat, zda někdo nemáte jakékoliv informace o rokytnické kronice, která již pár let není k nalezení. Někomu byla zapůjčena, ale dotyčný ji nejspíše nevrátil. Rádi bychom tento pramen našli a dále psali historii naší farnosti.

Děkuji, Veronika Palmová

Opravy varhan v našich farnostech

Milí návštěvníci bohoslužeb, stalo se nedílnou součástí naší liturgie, že zpěv doprovázejí a doplňují varhany – či spíše umění varhaníků, za což jim skládám velký a upřímný obdiv – zvláště těm, kteří neusnuli na vavřínech, ale stále se zdokonalují ve hře, zpěvu i liturgii.

Jako každý hudební nástroj, který se používá, je potřeba čas od času ho vyčistit, opravit, naladit...

Před časem nás tedy navštívil pan varhanář Bohumil Žloutek ze Zásady, který naše varhany v Poniklé, Jablonci, Rokytnici a Harrachově prohlédl, popsal jejich stav a navrhl jejich opravy či úpravy včetně orientační cenové nabídky.

Varhany v kostele sv. Jakuba v Poniklé, které postavil Ignác Prediger v roce 1825, byly v roce 1999 opraveny. Nyní potřebují přeladit, drobně opravit a částečně dointonovat. Předpokládaná cena 25.000,- Kč.

Varhany v kostele sv. Prokopa v Jablonci - vedené jako kulturní památka - byly postaveny kolem roku 1787 pravděpodobně firmou Josef Gottwald. Nástroj byl restaurován v roce 1999. Varhany potřebují přeladit, drobně opravit a částečně dointonovat. Vzhledem k špatnému přístupu do píšťaliště bude nutné část píšťal vymout a pak znovu nasadit. Předpokládaná cena 25.000,- Kč.

Varhany v kostele sv. archanděla Michaela v Rokytnici n. J. - původní postavil Pavel František Horák z Kutné Hory roku 1786. Nynější nástroj postavil Josef Koblz z Lomnice nad Popelkou roku 1904.

Varhany potřebují větší opravy a výměnu vadných částí, dále regulaci traktury, vyčištění a naladění. Předpokládaná cena cca 130.000,- Kč.

Varhany v kostele sv. Václava v Harrachově postavil Johan Barth z Dolní Olešnice v roce 1826. Návrh opravy: nové vedení vzduchotechniky, regulace traktury, restaurování pedálové i manuálové klávesnice, vyčištění píšťal, doplnění defektů, naladění. Předpokládaná cena cca 145.000,- Kč.

Do závěrky časopisu pan varhanář již varhany v Poniklé opravil a jak tvrdí „zasvěcení a znalci hudby“, je to na jejich zvuku a provozu zřetelně znát.

Oprava nakonec stála 18.000,- Kč.

Pokud se sejde uvedená částka potřebná na opravy varhan v Jablonci a pan Žloutek si najde čas, tak nám možná i tyto varhany letos opraví. V Rokytnici a Harrachově vzhledem k vysoké částce uvidím v příštím roce.

Varhaníkům děkuji za jejich služby, těm, kteří mohou a chtějí přispět na opravu, děkuji za jejich štědrost, Pánu Bohu pak děkuji za Jeho přítomnost a požehnání.

bratr Ivo

Farní setkávání 2010–2012

Neděle je dnem společenství s Hospodinem a jako věřící bychom měli mít prostor a čas se chvíli zastavit a pobýt spolu mimo kostelní lavice. Před dvěma lety jsem se dohodla s P. Kvapilem na pořádání nedělního setkávání na faře v Jablonci nad Jizerou jednou za měsíc. Ze začátku jsme vyvěšovali plakáty a později byly rozesílány pozvánky i farním e-mailem.

První setkání bylo zajímavé tím, že jsme se navzájem představili, svědčili o své víře a blíže jsme se poznali. Další setkávání měla program nastavený různě, ale na každém setkání jsme zpívali Hospodinu z Kancionálu „píseň novou“ (viz žalm 98) a pravidelně na závěr byla modlitba Korunky k Božímu milosrdenství za naše farnosti. K pohoštění bylo vždy něco dobrého ze štědrých rukou farníků a společné stolování také přispívalo k dobré náladě a společenství.

Věřící, kteří se účastnili poutí nebo cest, se s námi podělili o své zážitky, promítli nám fotografie, a tak jsme mohli cestovat v duchu s nimi. Jindy

jsme si četli úryvky z Písma svatého ve dvojicích, které se vylosovaly pomocí biblického pexesa. Jejich úkolem bylo najít, v kterém místě v Bibli se o dané scéně píše, a referovat ostatním, co je na úryvku zaujalo. Téma setkání mohlo být určeno i podle liturgického období nebo bylo téma samostatné z hlediska duchovního života. Zvali jsme také různé hosty.

Setkání se většinou účastnilo 10–25 věřících, od malých dětí po nejstarší. Pořádání červnového setkání se ujalo naše spolčo mládeže. Jejich mládí a optimismus všechny „nakazily“. Bylo to velmi milé společenství, které zahřálo u srdce zvláště tím, že za námi jde další generace a ví, co je v životě správné a důležité. Za to buď Bohu díky a chvála!

Děkuji všem, kteří na farní setkávání chodí. Máme stejný směr na cestě k Božímu království a společné zážitky. Není to kdovíjaký čin, ale je to viditelné znamení našich úmyslů. Bohu díky!

Iveta Palmová

Boží přítomnost kolem nás

Napište něco do farního časopisu, říkal pan farář v autě při zpáteční cestě ze Špindlerova Mlýna. Odmítla jsem s tím, že jsem již napsala, ale nebylo použito. Takže ne.

Člověk sice miní, ale jak známo, Pán Bůh mění. Přímluva z neděle 29. dubna – aby byl Bůh víc přítomen při práci na polích – mi připomněla, že o tom byl můj příspěvek. Tak tedy stručně znovu.

Je mi nejen líto, ale moc mi i chybí, že jednáme tak, jako bychom nepotřebovali, nebo nestáli o Boží pomoc a přítomnost v každém našem počínání??

Zde na horách byl život vždycky tvrdší a tak se vše dávalo pod Boží ochranu. Vše se žehnilo, za vše děkovalo. Božího daru si každý vážil a podle toho s ním zacházel. Tak byl Hospodin stále v našich myslích a tím všude s námi přítomen. Všem to přinášelo klid a pokoj. Každé takové přání je přáním všeho dobrého a je i vyjádřením vděčnosti. To platí i v rádobě „moderní“ době. Jistě cítíme rozdíl mezi slovy „pozdrav Pán Bůh“ nebo „čau vole“.

Při odchodu z domova se vycházelo se slovy „Pán Bůh napřed a my za ním“. „Pán Bůh to tady opatruj a chraň ode všeho zlého“ byla prosba, když se opouštělo stavení.

S pomocí Boží se začínala každá práce. Lidé na polích se zdravili: „Pomáhej Pán Bůh“ – odpovídali – „Dejž to Pán Bůh“. Někdy zazněl i dodatek – „dobří lidé také pomáhají“. Ani do chléva se nevešlo bez pozdravu „Požehnej Pán Bůh“ – to platilo i pro zvěrolékaře. Vždyť i dobytek dříve poklekne, než lehne.

Vím, doba je jiná. Traktorista ani dělník v lese by pro rachot strojů žádný pozdrav neslyšel, ale s pomocí Boží může začít každý... Hospodinovo požehnání, klid a pokoj by zase bylo všude cítit.

Jako píše v Citadele Antoine de Saint Exupéry: „Je důležité, aby byl tvůj Bůh pro tebe skutečnější, než chléb, do kterého se zakusuješ“.

Bohu díky!

M. Kaprasová

Pout' do Vojtěšic

Neděle 20. května
léta Páně 2012. Pro
někoho den jako každý
jiný, pro jiného příjemně
strávené odpoledne s os-
tatními farníky.

V jedné krásné malé
krkonošské vesničce
Vojtěšice se uskutečnila
pout'. Vše vypuklo
v 15:30 h v kostelíku
sv. Jana Nepomuckého.
Celou akci zahájila mše
svatá. Pan vikář Fran-
tišek Mráz, který nyní
působí v Jilemnici, nám
při bohoslužbě prozradil

něco o sv. Janu Nepo-
muckém. Protože nám počasí přálo, tak jsme
se po zaznění závěrečné písně Svatý Václave
všichni přesunuli ven na sluníčko. Na čerstvém
vzduchu byla možnost popovídat si s přáteli,
poslouchat písničky v podání kytaristy Míry
Jíny a houslisty Honzy Polaneckého anebo si

dokonce zatančit. Samozřejmě nechybělo ani
občerstvení. O nápoje se postaral náš pan farář
bratr Ivo Kvapil a něco k zobnutí přinesly naše
milé maminky a babičky. Vše proběhlo v zají-
mavém přátelském kruhu.

Děkuji organizátorům, kteří překonali
spousty starostí spo-
jené s přípravou této
akce.

Věřte mi, že úsměvy
na tvářích účastníků
zahřály u srdce ☺.

Bára Jínová

Naše Velikonoce 2012

Největší svátky křesťanů

Bohoslužby a obřady Květné neděle probíhaly letos jednotlivě ve farnostech Poniklá, Jablonec, Harrachov a Rokytnice jako obvykle. Další obřady Svatého týdne byly zahájeny ve čtvrtek 5. 4. 2012 ve 20 hodin společně pro všechny výše uvedené farnosti v kostele sv. Michaela v Rokytnici.

Protože „náš“ pan farář Ivo Kvapil nebyl přítomen, zastupoval jej Mons. Tomáš Holub, který byl v té době s rodinami svých přátel ubytován na místní faře.

Pro rokytnický kostel a místní věřící to zna-

menalo podstatně větší návštěvnost.

„Oživení“ přinesl i větší počet přítomných dětí. Cítili jsme se však jako jedno velké společenství. Domníváme se, že každý z nás měl možnost prožívat všechny obřady jednak individuálně, jednak s pocitem sounáležitosti k tomuto společenství. Dovolujeme si tímto poděkovat za hluboký prožitek velikonočních událostí. Děkujeme našemu Pánu za tak nesmírnou obět' pro nás a radujeme se z Jeho vzkříšení, které je nadějí i pro nás.

Jonová, Rokytnice

Velikonoce u bratrů trapistů v Novém Dvoře

S vděčností spolubratrovi v kněžské službě Tomášovi Holubovi, který slavil velikonoční svátky u nás ve farnostech, se chci krátce podělit o svůj pobyt u otců cisterciáků přísné observance, lidově trapistů, v Novém Dvoře.

Po bohoslužbách Květné neděle jsem dorazil do Nového Dvora právě na poslední společnou modlitbu - kompletář - v 19:15.

Byť jsem přijal pozvání bratra hostitele na ranní modlitbu ve 3:15 a opravdu jsem chtěl přijít, prostě zaspání tomu jednoduše chtělo jinak...

A pak už program běžel obvyklým denním režimem řehole svatého Benedikta a cisterciácké tradice ve vyváženosti společného života a nezávislosti, práce a modlitby, chudoby, avšak nikoli nouze, ticha, prostoru pro samotu a v bratrské atmosféře.

Ve 3:15 začíná noční officium (matutinum), které trvá přibližně hodinu. Po něm následuje půlhodina tiché osobní modlitby.

Od 5:00 do 6:15 se bratři věnují četbě (lectio divina); někteří z nich si jdou ještě odpočinout.

V 6:30 následuje po kapitule modlitba ranních chval a mše svatá.

Čas od 8:00 do 9:00 je vyhrazen modlitbě nebo četbě; někteří bratři již začínají pracovat.

V 9:00 se komunita schází k dopolednímu officiu (tercie). Po tercii se všichni bratři, kněží i nekněží, rozcházejí do práce.

Ve 12:00 se komunita modlí polední officium (sexta); následuje společný oběd a chvíle odpočinku, modlitby nebo četby.

Ve 14:00 se bratři shromáždí k odpolednímu officiu (nóna).

Od nóny do nešpor, které začínají v 17:30, se mniši opět věnují manuální práci. Půlhodina před nešporami je vyhrazena osobní modlitbě.

Po nešporách následuje chvíle osobní modlitby a večeře.

V 19:30 je poslední společná modlitba - kompletář.

Jak mnozí víte, nějaký čas jsem pobýval a pak studoval u otců cisterciáků v rakouském Heiligenkreuzu (Svatém kříži) a tak to byl pro mě svým způsobem milý návrat do studentských let. Jsem vděčný za místo Nového Dvora, jsem vděčný za duchovní atmosféru a jednoduchost života, jsem vděčný za milé přijetí bratři i otce opata, jsem vděčný za životní motto nejmenovaného spolubratra v kněžské službě: „Víra nechává chladnout, láska rozehřívá.“

bratr Ivo

Velikonoce na spolčácký způsob

Jako už několikátý rok, tak i letos jsme někteří z nás mladých chtěli slavit Velikonoce společně. A pokusit se jejich prožití přiblížit tomu, jak je mohli prožívat Ježíšovi učedníci.

Na Zelený čtvrtek, už v odpoledních hodinách, jsme začali připravovat večeři. Po obřadech jsme se převlékli do šatů a košil a zkusili si zatancovat pár židovských tanců, které jsou zároveň modlitbou. Poté jsme zasedli k slavnostní tabuli ozářené svíčkami. Postupně jsme jedli maces (nekvašený chléb), zeleninu, charoset (směs strouhaných jablek a ořechů), hořké byliny, vajíčka, brambory a pečeného berana (byl výborný, Vojto). K tomu jsme pili červené víno. Každé z těchto pokrmů má při tzv. pessachu (židovské večeři) svůj význam. Součástí pessachu je také vyprávění o vysvobození židů z Egypta, zpívání žalmů a modlitby. Celá večeře trvala asi 2 hodiny.

Na Velký pátek jsme drželi půst, jedli jsme jen suchý chléb nebo maces a pili vodu. Ráno jsme si poslechli krásnou prezentaci o cisterciáckém řádu a o trapistickém klášteře v Novém Dvoře (dík, Mildo). Asi v deset hodin jsme vyšli na obřady do Rokytnice. Šli jsme přes Vojtěšice, kde nás slečna Nosková (také děkuji) provedla po zdejší kapli, vyprávěla nám o ní a vzala nás i do věže ke zvonům. Zde jsme začali modlitbu křížové cesty, která nás vracela k realitě Velkého pátku při cestě přes Františkov až do rokytnického kostela.

K večeru jsme se dívali na několik filmů (např. Misie). V té

době jsme se také vystřídali v kostele u adorace. A ještě jedna věc se v tu dobu stala – nezávisle na sobě nás přišli navštívit tři hosté, kteří mě svým příchodem překvapili i potěšili. V noci jsme si dali již tradiční půlnoční špagety (což považuji za malou neřest, ale nikdy jí neodolám).

Na sobotu jsme si pozvali naše přátele z minispolča a s nimi prožili hezký den plný her a aprílového počasí.

Závěrem bych chtěla poděkovat především Radce, která to vše skvěle zorganizovala a také všem, kteří se jakýmkoliv způsobem účastnili či přispěli k těmto třem nevšedním dnům.

Anna Marková

Noc kostelů v Poniklé

V pátek 1. června proběhl v České republice již 4. ročník Noci kostelů, akce, díky níž široká veřejnost může blíže a bez ostychu poznat chrámy a modlitebny křesťanských církví, seznámit se se základy liturgie, věrouky apod. Mám velikou radost, že letos se z našich farností účastnily hned tři – Poniklá, Rokytnice nad Jizerou a nově i Jablonec nad Jizerou.

Program v ponikelském chrámu sv. Jakuba Většího začal v 20.00 hod uvítací řečí pana faráře Kvapila, načež pokračoval přibližně hodinovým koncertem zdejšího vokálně-instrumentálního souboru Satori. Koncertu se zúčastnilo zhruba 40 návštěvníků. Po něm jich však několik odešlo, a tak na dalším programu bylo přítomno již jen zhruba 25 osob. Ty měly možnost seznámit se v pohodlí kostelních lavic se stručnou historií kostela, vyslechnout si povídání o oltářních obrazech a sochách a seznámit se tak se životy, atributy a patronáty vyobrazených svatých. Poté následovala prohlídka chrámové lodi, sakristie, kůru s varhanami, místnosti s varhanními měchy, půdy a zvonice. V zadní části kostela pak byly rozmístěny nástěnky s archivními fotografiemi vztahujícími se k farnosti, jejich popisky a také přehledné grafy ze sčítání lidu ohledně náboženského vyznání v obci z let 1890, 1900, 1910 a 1921.

Motto Noci kostelů 2012:

„Vy všichni jste děti světla. Nám nevládne noc ani temnota.“

(srov. 1 Sol 5,5)

Prohlídka se díky zájmu, dotazům a rozpravám účastníků poněkud protáhla a skončila až skoro v půl jedenácté. Návštěvníci byly za tento večer velmi vděční, což potvrzovala jejich slova i úsměvy. Říkám si jen, čím to, že jich nepřišlo více? Pravdou ale je, že lidé, kteří se akce účastnili letos, nebyli z převážné části na loňské Noci kostelů, kterou navštívilo ve dvou prohlídkách zhruba 70 osob. Když pak přihlédnu k faktu, že se z drtivé většiny jednalo o místní obyvatele, vychází nám, že během loňské a letošní Noci kostelů navštívilo ponikelský chrám přibližně 100 místních občanů, což je na obec s 1200 obyvateli poměrně slušné číslo. Dlužno také dodat, že z místních návštěvníků bohoslužeb se této akce za dva roky zúčastnil pouze zlomek, který by se dal spočítat na prstech jedné ruky.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem, kteří se jakýmkoli způsobem do přípravy a realizace letošní Noci kostelů zapojili, a to nejen v Poniklé, ale i ve všech našich farnostech. O této události se říká, že je jednou z mála, kdy se naše farní společenství mohou poutavou formou přiblížit spoluobčanům a dát jim tak vědět, že naše chrámy jsou jim otevřené, a to nejen na jednu noc v roce. Kéž i nadále v naší zemi přibývá kostelů, ale i organizátorů, kteří se do akce zapojí!

Miloš Holubec

Noc kostelů v Rokytnici nad Jizerou

Tak jako minulý rok, i letos jsme se zapojili do celostátní akce, kdy jsou ve večerních hodinách otevřeny chrámové prostory pro širokou veřejnost. Tento rok se „Noc kostelů“ uskutečnila v pátek 1. června. Protože tento den je zároveň Mezinárodním dnem dětí, program se soustředil i na ty nejmenší. A tak jako i v jiných kostelích jsme pro děti připravili program – jednou částí bylo zábavné putování po kostele, kdy děti měly hledat a zapisovat do vytištěného plánu různé sochy, obrazy či nápisy. Tohoto putování se ale spíše ujali dospělí, neb pro děti bylo přece jen náročné... I tak jsme měli radost, když dospělí chodili s plánkem a snažili se odpovědět na otázky. Pro děti bylo naopak magnetem malování speciálními barvami na svíce, které si pak odnesly domů. Ostatní pak měly k dispozici čtvrtky, pastelky a fixy a mohly si namalovat obrázek - většina z nich nakreslila „kopii“ archanděla Michaela z hlavního oltáře. Tyto „originály“ jsme jim pak vystavili...

Samotné otevření proběhlo za vyzvánění zvonu v 18 hodin večer; hned v úvodu zazněl koncert pěveckého sboru „Mláď“ z Jablonce nad Jizerou pod vedením p. Kavánové. Do 20. hodiny vyplnila a zpříjemnila čas všem přicházejícím rokytnická schola se svými rytmickými písněmi. Poté byla na programu komentovaná prohlídka, kdy jsme se dozvěděli, kdo je namalován na obrazech, koho znázorňují sochy svatých – zajímavosti z jejich života atd. Neméně zajímavé bylo zamyšlení nad křížovou cestou. Po nabytých vědomostech jsme mohli potěšit svůj sluch hudbou varhan, kde nám bylo názorně vysvětleno a předvedeno, jak takový úžasný hudební nástroj funguje.

Mezi jednotlivými programy bylo možno vystoupat na věž, dotknout se zvonu a vyhlédnout z okenic na východ i západ Rokytnice. Kdo nechtěl do výšek, mohl sestoupit do podzemní krypty.

Na půl desáté večer byla připravena druhá komentovaná prohlídka, tentokrát zaměřená více na historii a stavební styl, v jakém byl postaven náš kostel. Po tomto neméně zajímavém výkladu se přiblížil čas ztišení, kdy se

přečetly prosby, přání a zpívaly písně. Každý měl možnost po celou dobu si zapálit svíci a položit na zem k ostatním, takže ve 22 hodin svítilo před obětním stolem velké srdce plné hořících svící.

Na závěr se sluší poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na zajištění programu; ať už to byli ti, kdo kostel uklízeli a

připravovali, kdo zajišťoval organizaci. Dík patří celé schole, těm, kdo si pečlivě připravili komentované prohlídky či výklad a předvedení hry na varhany. Stejně tak si zaslouží poděkování ten, kdo byl na věži a podával k ní veškeré informace, nebo ti, kdo pomáhali dětem zvládnout úkoly. Děkuje také otcí Ivovi, který nám dal volné ruce k zajištění akce. Nelze nepoděkovat všem kuchařkám, které napekly úžasné dobroty, jež mohli všichni po celou dobu ochutnávat, a tak příjemné atmosféře opravdu nic nechybělo.

Myslím, že se tato akce opravdu vydařila a můžeme se těšit na další ročník...

Jana Pluchová

Noc kostelů v Jablonci nad Jizerou

V pátek 1. června se po celé naší republice konal projekt „Noc kostelů 2012“.

Do tohoto projektu se také zapojila farnost sv. Prokopa v Jablonci n. Jiz. a návštěvníkům

kostela nabídla celovečerní pestrý program - mši svatou, vystoupení žáků místní ZUŠ, návštěvu věže, zvonění na zvony, přiblížení historie kostela, povídání o sv. Prokopovi, hru pro děti, varhanní hudbu, zpěv chrámového sboru a závěrečnou modlitbu za město.

Děkuji všem spoluúčinkujícím za jejich zájem, ochotu a podílení se na zdařilém večerním programu. Na této akci se celkem sešlo přes 150 lidí různého věku. Doufám, že se nám podaří v tomto projektu společně pokračovat. A dá-li Bůh, sejdem se na „Noci kostelů 2013“.

L. Nosková

Naše děti

Minispolčo

A co děti, mají si kde hrát? No samozřejmě! Ne jenom pořád hrát hry na počítači, ale zažít trochu legrace s kamarády, popřemýšlet nebo něco vyrobit.

I děti z našich farností nejsou žádné pecky, o čemž jsme se přesvědčili na prodlouženém minispolču na jabloncké faře.

Jako první bod programu byla mše a hned po ní jsme se rozhodli vystoupat na Stráž. Pan farář vzal auto a všechny nás naskládal do kufru – myslím, že toto jsme nikde neměli říkat ☺. A potom „pěšky“ na vrchol. Některým se však nechtělo po svých a tak se nechali od někoho vynést ☺. Potom hurá na táboráček a noční hru. Také jsme se šli podívat do nočního kostela, kde jsme museli splnit pár úkolů, ale všichni jsme to hravě zvládli.

A hurá ráno vstávat a nasnídat! Trocha zamýšlení při tématku a modlitbě. No a jak to

bývá, nejspínavější bývá nejspokojenější. U rukodělek si všichni zamazali co nejvíce své ruce a už je obtiskovali, kde se dalo – nejlépe na papír, ale ne vždy se to povedlo ☺. Celý společně strávený čas jsme zakončili hrou – kdo se dřív oblékne, ten sní víc čokolády!

Děkujeme všem myšákům a myšičkám ☺

Radka Pluchová

Žehnání vozidel v Jablonci n. Jiz.

V neděli 24. června se v našich farnostech uskutečnil již čtvrtý ročník žehnání našich dopravních prostředků neboli oficiálně „Žehnání vozidel a našich prázdninových i životních cest“.

Letos se tato akce uskutečnila v Jablonci nad Jizerou. Vše začalo v 9.00 hod slavnostní bohoslužbou v zaplněném chrámu sv. Prokopa. Výjimečnost dne podtrhovalo užití kadidla a přítomnost osmi ministrantů. Celou mši svatou pak rytmickými písněmi za doprovodu několika hudebních nástrojů obstaralo společenství mládeže.

Po zdařilé liturgii se za teplého a slunného počasí odebral průvod v čele s ministranty a panem farářem z kostela kolem hřbitova a stodoly na farní zahradu, kde již stálo v řadách několik desítek dopravních prostředků patřících našim, ale i přesporním farníkům. K vidění zde bylo jak obyčejné cyklistické kolo, tak i kamion, autobus, hasičská zásahová motorka, minibike či velorex.

Pan farář se za doprovodu písní u každého dopravního prostředku zastavil, pokropil svčenenou vodou jeho i řidiče a požehnal jim. Jako hmatatelnou připomínku této události

obdrželi všichni řidiči darem sladkou kuličku Raffaella.

Po žehnání čekalo před farou na účastníky občerstvení v podobě domácích zákusků a osvěžujících nápojů. Lidé byli s průběhem dopoledne viditelně spokojeni a nikam nespěchali. A tak se s požehnanými automobily začali rozjíždět na své cesty většinou až po jedenácté hodině.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem, kteří se na akci jakýmkoli způsobem podíleli, a přát si, abychom se takto ve zdraví mohli setkat na pátém ročníku svčení aut v některé z dalších našich farností.

Miloš Holubec

Čtyři dohody

V zimě mě kamarádka zvala na víkendovou obnovu pro ženy „Čtyři dohody“. Překvapilo a potěšilo mě, že toto téma nabízí křesťanské sdružení YMCA a bez váhání jsem se přihlásila. Znam stejnojmenné divadelní představení i knihu, vše vychází ze staré toltécké moudrosti a byla jsem zvědavá, jak toto téma uchopí křesťané.

Program měl podtitul „**Od ochočení ke svobodě**“. Od ochočení dohodami, které přijímáme ze strachu a které nás zotročují, až k dohodám, které přijímáme z lásky a které nás osvobozují. Čtyři dohody nám přiblížili Miloš Vyleťal a Honza Šlachta v čtyřech přednáškách a ke každé „dohodě“ nám nabídli i několik míst v Bibli, jako např.:

1. dohoda „**Nehřeš slovem!**“ koresponduje s: „Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.“ (Ef 4,29)

2. dohoda „**Neber si nic osobně!**“: „Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“ (1 Pt 5,7)

Želiv

Co všechno se vybaví člověku v paměti, když slyší toto jméno:

Údolí štěstí – původní název místa v době, kdy sem roku 1139 přišli otcové benediktini s řádovým mottem Ora et labora - modli se a pracuj.

Nové biblické jméno Siloe s příchodem premonstrátů a jejich heslem Ad omne bonum parati - připraveni ke všemu dobrému (připraveni podílet se a činit všechno dobré). Krkolomností překladů a jazyka pak dojdeme až k českému Želiv.

Internační tábor pro kněze a řeholníky (po cisterciáckém Oseku jeden z největších) a po něm psychiatrická a protialkoholická léčebna.

3. dohoda „**Nevytvářej si domněnky!**“: „Pamatujte si, moji milovaní bratři: Každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.“ (Jk 1, 19-20)

4. dohoda „**Dělejte vše nejlépe, jak můžete!**“: „...ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. Vždyť je psáno: „Svatí buďte, neboť já jsem svatý.“ (1 Pt 1,15-16)

Kromě hlavního programu vskutku v křesťanském duchu jsme prožily víkend ve velmi přátelské atmosféře v Domě setkání v Albeřicích, zatančily si židovské tance a modlitbu ženy, popovídaly si a našla se i chvilka na procházku krásnou jarní přírodou. Celou sobotu nám byl k dispozici P. Jan Rybář a v neděli dopoledne sloužil mši svatou (bývalý klášter nabízí také vlastní kapli). A po výborném (jako vždy) nedělním obědě se rozjíždělo cca 45 radostných žen do svých domovů.

Pavla Doubková

Nyní opět premonstráti, v jejichž čele stojí s o u č a s n ý padesátý opat B r o n i s l a v Kramár se svým symbolickým opatským heslem - Durum patientia frango - Vše těžké překonávám s trpělivostí.

A pak společné duchovní cvičení s Otcem Patem Collinsem z Dublinu v Irsku na téma „Víra“ od 25. do 30. března 2012 – kterých, jak víte, jsem se v postní době zúčastnil.

Denní program začínal v 7 hodin ráno a končil v půl 10 večer. Byl to pro mě příjemné a užitečně strávený čas především proto, že jsem kráčet s ostatními a nebyl vůbec důležitý pro nikoho. Trochu mi to kazila moje slabá znalost angličtiny - našťastí hlavní přednášky se překládaly, dále hlad a zima a také to, že jsem zde nebyl úplně neznámý.

Pár myšlenek Otce Collinse:

„Nežádejte si to, co pro Vás může udělat Bůh, žádejte si to, co Vy můžete udělat pro Boha a jeho stvoření.“

„Bůh naslouchá denní činné lásce vycházející ze srdce a objímající bratra, ne zbožným slovům na rtech.“

„Nemáme-li církev - společenství - za matku, pak nemáme ani Boha za Otce“.

Bohu díky za požehnání a Vám za trpělivost v mojí nepřítomnosti.

bratr Ivo

Ježíš – Mistr a Učitel

Exercicie s P. Eliasem Vellou, OFM Conv. se uskutečnily ve dnech 13. - 18. května v Červeném Kostelci. V příjemném prostředí divadla J. K. Tyla probíhaly společné ranní modlitby a dopolední i odpolední přednášky, podvečerní mše svaté a večerní adorace pak v místním kostele sv. Jakuba Staršího.

Otec Elias, řeholní kněz z Malty, exorcista a autor řady knih, nás hned v úvodu ujistil, že v těchto dnech se nás bude Ježíš dotýkat každého originálním způsobem a na nás je otevřít se Mu a jít pak po Jeho boku. V přednáškách nám po celý týden odkrýval tajemství učednictví na základě zkušenosti emauzských učedníků (Luk. 24, 13 – 27). Provedl nás tématem utrpení, způsoby přítomnosti Pána Ježíše mezi námi, přiblížil nám 6 dimenzí eucharistie, 3 aspekty křtu a povzbudil nás k neustálé prosbě o nové a nové vylití Ducha svatého.

Často nám vyprávěl příběhy a podobenství, snad nejsilněji na mě zapůsobil skutečný příběh o síle eucharistie, kterou kněz vystavoval v prázdném kostele stojícím ve čtvrti plné opilců, narkomanů a prostitutek. Nikdo zde nechodil ani na mše svaté a po půl roce začali lidé přicházet...

Čas mezi přednáškami jsme mohli využít ke svátosti smíření, k tichému rozjímání nebo k setkáním se spřízněnými dušemi, k občerstvení těla (káva, čaj, pečivo,...) či k nákupu duchovní literatury, a to vše ve velmi příjemné a přátelské atmosféře. Pracovníci červenokostelecké charity zajistili nejen tlumočení přednášek, ale také ubytování a stravování za velmi dostupné ceny. Jsem stále naplněna vděčností za možnost „být u toho“ a nadějí, že všichni poneseme sladké plody i v běžném životě.

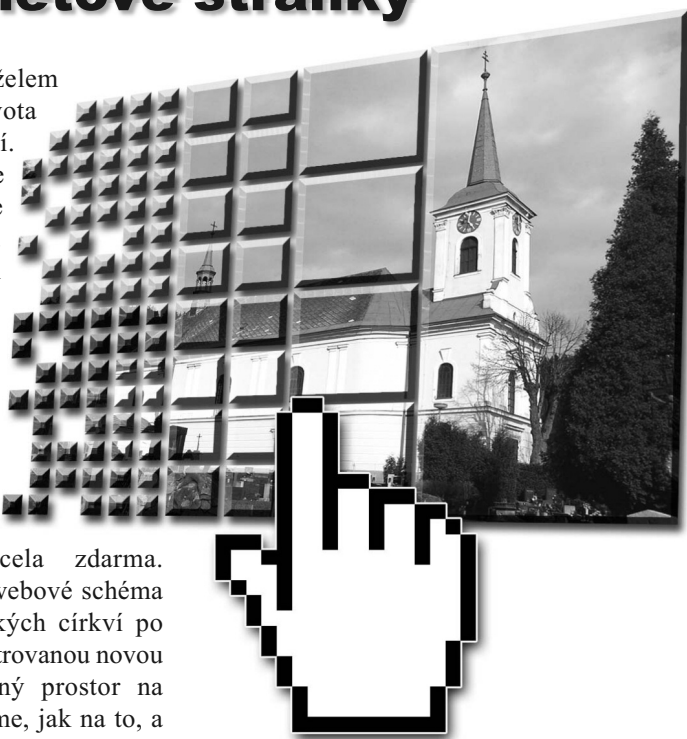
Pavla Doubková

Farní internetové stránky

Milí farníci,
Stále jsme s manželem přemýšleli, jak přispět do života našeho farního společenství. Navrhli jsme panu faráři, že bychom si vzali do patronace naše farní internetové stránky. Po počátečním úsilí se nám s manželem podařilo dopátrat programu, který dá našim internetovým stránkám nový kabát a obsahu poskytne nové možnosti. Navíc je to nové webové schéma s plnou programátorskou a grafickou podporou. Potěší i to, že tyto služby jsou pro nás zcela zdarma. Programátoři připravili toto webové schéma přímo pro potřeby křesťanských církví po celém světě. Už máme zaregistrovanou novou adresu, zakoupený dostatečný prostor na serveru a pomaloučku se učíme, jak na to, a také již tyto stránky tvoříme. Nová adresa bude jen malinko jiná, to abychom se vyhnuli nechtěné reklamě na cokoli.

Program, který pro tvorbu stránek používáme, nám umožní udržovat náš web stále aktuální dle našich potřeb a možností. Můžete administrátorovi těchto nových stránek posílat své textové příspěvky s případnou fotografií (jedna nebo dvě fotografie k článku, každá o maximální velikosti 1MB, mailová adresa pro vás je my-nasefarnosti@seznam.cz) a ty pak budou postupně na web vkládány. Navzájem se tak můžeme informovat o dění v našich farnostech i ve farnostech okolních. Na nových stránkách bude více prostoru umístit galerie našich fotografií.

Myslím, že nové internetové stránky nám přinesou možnost více se poznat, lépe sdílet informace a být více v kontaktu mezi našimi farnostmi.

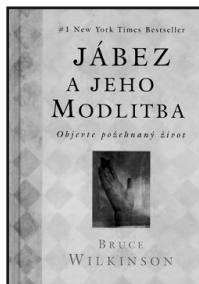
Protože je to práce, kterou jsme s manželem schopni dělat jen po večerech (navíc s touto prací nemáme žádné předchozí zkušenosti), výsledek se ještě nedostaví v nejbližších dnech. Plán je takový: otevřít stránky farníkům a veřejnosti do konce těchto prázdnin.

Moc by nám pomohly malé věci: fotky z akcí, které již letos proběhly; stačí popis (například Stromkovice – pout' 2012) a předat administrátorovi webu přes www.uschovna.cz (jako adresáta tam uvést radek.faborsky@seznam.cz). Tento obsáhlejší obrazový materiál neposílejte prosím nikdy přímo na výše uvedený mail, ale pouze přes úschovnu.

Těšíme se tedy na setkání s vámi na našich nových internetových stránkách.

Renata Fáborská

Bruce Wilkinson - Jábez a jeho modlitba

(Vydalo nakladatelství Pragma, 2011)

SOBECKÁ MODLITBA

Jak bych se měla modlit? Co vlastně chci v životě dokázat? A co po mně chce Bůh? A co když se budu modlit jinak, než podle Boží vůle? Chce Bůh, abych se modlila za ostatní? Mám právo rozhodovat, co

je pro ně dobré?

Při hledání odpovědi na mé otázky, které se čím dál rychleji množí, mi velice pomohla kniha amerického spisovatele a kněze Bruce Wilkinsona *Jábez a jeho modlitba*. Celá tato devadesátistránková knížečka je o několikařádkovém úryvku nejméně čtené kapitoly nejméně čtené knihy Bible (jak říká sám autor). Mezi výčtem Judových potomků se najednou objevuje stylově naprosto odlišný text. A tady je:

Jabes předčil své bratry. Jeho matka mu dala jméno Jabes a řekla: „Porodila jsem ho v úzkosti.“ Jabes vzýval Boha Izraele a řekl: „Požehnáš-li mi opravdu, pak zvětšíš mé území, tvá ruka bude se mnou, odvrátíš ode mne neštěstí a má úzkost skončí.“ Bůh mu dopřál, oč žádal.

(1 Kron 4, 10)

Povšimněme si, že Jabes nežádal o záchranu světa, o nakrmení hladových dětí, uzdravení příbuzných, nebo o to, aby nějaká protivná sousedka přišla k rozumu. Žádal o to, aby byl bohatý a všechno zlé se mu vyhnulo. Vždyť větší sobec by snad už nemohl být! Nebo je to jinak? Bůh přece jeho modlitbě vyhověl.

Abychom tomu trochu, netroufám si říct, že správně, porozuměli, je třeba se na modlitbu podívat pěkně po kouskách.

-Požehnáš-li mi opravdu - B. Wilkinson zmiňuje, že jako mladý zaslechl ranní modlitbu svého duchovního učitele a začínala: Ze všeho nejdřív požehnej mně! A přestože tím byl zprvu šokovaný, nakonec došel k vysvětlení: Bůh chce, abychom toho žádali hodně. Já sama jsem slyšela, že Bůh nám chce dát vše, ale čeká, až ho o to požádáme.

Můžeme žít požehnaný život jen v případě, že po něm sami toužíme. Dostali jsme totiž svobodnou vůli, kterou ani sám Bůh nepřestupuje.

-pak zvětšíš mé území – Území, nebo také teritorium, pole působnosti, vliv. S majetkem se váže zodpovědnost. A s většími pozemky ve Starém zákoně přijde také zodpovědnost za více lidí. Jabes považuje velkou zodpovědnost a spoustu úkolů a povinností za požehnání! Někteří z nás by si ze všeho nejvíc přáli, aby nic neměli a tím pádem nic nemuseli. Ne, Bůh nás stvořil pro víc. A chce, abychom to věděli. Abychom ho prosili o větší vliv, o víc úkolů, o víc příležitostí, o víc lidí, kteří nás potřebují a kterým můžeme pomoci a sloužit. Aby nám to vše mohl dát. Aby nás těm lidem mohl dát.

-tvá ruka bude se mnou - Věříte na zázraky? Když vám Bůh požehná takovou spoustou úkolů, že racionálně nelze připustit, že je zvládnete, a vy od nich přesto necouvnete, svěříte se do Božích rukou a překonáte je, tak tomu se říká zázrak. Nesmíme nikdy podlehnout dojmů, že máme všechno zvládnout sami. Protože my máme nechat Boha, aby ty věci dokázal skrze nás. Aby nás vedl po cestě, jejíž konec nevidíme. Hlavně mu v tom nebránit...

-odvrátíš ode mne neštěstí – Čím jsme výš, tím větší může být pád. Ale když si troufneme zvládnout nemožné, potom i když klopýtneme, nemusíme spadnout. Bůh je stále s námi, aby od nás odvrátil neštěstí. A neštěstí, hřích, odklon od cesty, se k nám dostane skrz rozum, smysly nebo ho způsobí lenost. Nikdy ale neprojde přes naši víru.

-a má úzkost skončí – Neboli, Jabes se osvobodil od svého jména, které znamená úzkost. Překoná sám sebe. Už nebude svázán svým osudem. Teď ho bude utvářet sám. Předčí své bratry. Protože toto vše považuje za požehnání. A Bůh mu to požehnání, o které žádá, dopřeje.

Bruce Wilkinson se Jabesova slova modlí už třicet let. A úspěšně zvětšuje své území, protože vliv organizace pro biblické učení, kterou založil, už zasahuje do desítek zemí a má tisíce učitelů. A jeho učení zapůsobilo i na mě. Ode dneška se chci také tak modlit a věřím, že Bůh splní, oč žádám. A třeba nějak ovlivním právě vás.

Ludmila Marešová

Co nám vlastně schází?

V skrytu duše každý z nás touží po klidu a harmonii života. Jak je tedy možné, že poslední dobou začínám kolem sebe vidět více nespokojených a utrápených lidí? Když se některých z nich zeptám, co se děje, slyším stále stejné odpovědi: To má na svědomí špatná doba, politika, ďábel, zlí lidé atd. Málokdo odpoví - to je možná moje chyba.

Před dvaceti lety jsme si odzvonili svobodu. Dostat svobodu znamená dobře s ní nakládat. To se nám však nepodařilo. Naše společnost se velmi rychle změnila v konzum, prospěchářství, egoismus. Mladí se bojí založit rodinu. Znamená to určité závazky a to jim nahání strach. Rodina, to už je odpovědnost. Jak asi skloubit kariéru a svobodu s rodinným životem? A co náš příklad spokojeného manželství? Moudře jim radíme, poučujeme, káráme, ale zapomínáme, že nejúčinnější výchova je jít příkladem.

Všechny naše mezilidské vztahy se vytvářejí v rodině. Vzájemné soužití rodičů a dětí je dobrou přípravou pro život.

Nedostatečnou rodičovskou láskou, důvěrou, ale také chybějící důsledností a řádem vypouštíme do světa egoisty, choleriky anebo zase flegmatiky. Nejhorší variantou je, jestliže se někdo takový stane politikem, učitelem, ředitelem, duchovním. Spousty lidí mu věří a on jejich důvěru zneužije. Člověk, který nebyl dostatečně milován a neměl nastavené morální hranice, jen těžko bude vykonávat dobře a odpovědně svou funkci. Začne kolem sebe šířit neklid a očekává, že se změní ti druzí.

Proto je moc důležité, abychom se již v rodinách snažili vytvářet vhodné podmínky k růstu mužské i ženské osobnosti vyváženou láskou, úctou, důvěrou. To však není možné bez odpuštění těm, kteří nám ublížili. Nečekejme, že se změní lidé kolem nás. Změňme se sami. Možná pak budu potkávat samé šťastné lidi.

„Odpouštějte, usmířujte a buďte věrni svému křtu!“ - Jan Pavel II.

Ludmila Jínová

Paprsek z věčnosti - vděčnosti

Děkuji za to, že letos se již tři naše farnosti (Jablonec n. J., Poniklá, Rokytnice n. J.) zapojily do projektu Noc kostelů a nabídly našim spoluobčanům zajímavý program. Kéž Hospodin žehná vám všem, kteří jste se podíleli na přípravě a realizaci této akce.

bratr Ivo

Chci poděkovat za hezký zážitek pouti 1. 5. ve Stromkovicích každému, kdo se nějakým způsobem podílel na přípravě, zpívání, májové a oběma p. farářům za hezké kázání. Jsem vždycky vděčná, že se tam s některým dobrodincem dostanu. Díky.

A. Novotná

Milí bratři a sestry,

Chtěla bych poděkovat všem farníkům z Poniklé i z dalších farností, kteří na nás mysleli v modlitbách a vyprošovali u Pána Boha uzdravení pro mého manžela Radka.

Musím říci, že vaše přímly a přání nás celou tou dobou nesly a pomáhaly nám tuto situaci zvládnout. Když si na to zimní období vzpomenu, tak musím říct, že mě zahřál každý úsměv, povzbuzení, přání i pozdravy, které jste do nemocnice Radkovi posílali. Z celého srdce vám bratři a sestry děkuji. Chtěla bych také tímto vyjádřením povzbudit i ostatní farníky, kteří třeba prožívají nemoc rodičů, příbuzných, ať se nebojí světit ostatním. Vždyť jsme jedno tělo v Kristu a můžeme společně v modlitbách Hospodina prosit o milosrdenství uzdravení. Chvála Pánu Bohu a díky vám všem.

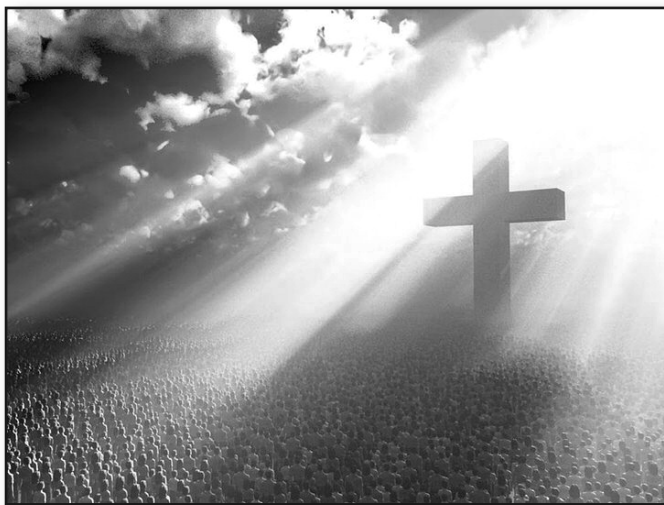
Renata Fáborská

Chci ještě touto cestou poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě Noci kostelů v Rokytnici. Potěšila mě a povzbudila vstřícnost a ochota Vás všech. Věřím, že jsme byli nesení i Vaší modlitbou a mohli jsme tak zakoušet radost z našeho farního společenství, kterou jsme dostali při otevření kostela i nás pro příchod. Kéž i nadále jsme dětmi světla, kterým nevládne noc ani temnota.

Pavla Doubková

Děkuji všem za modlitbu v maturitním období. Zkoušku dospělosti jsem s Boží pomocí úspěšně složila na konci května... ☺

Veronika Palmová

Zed' nářků

Je mi trochu smutno, když se stále častěji setkávám s citací "pro dobrotu na žebrotu". Myslím, že ješitnost a sobectví ke křesťanovi nepatří...

Radka Pluchová

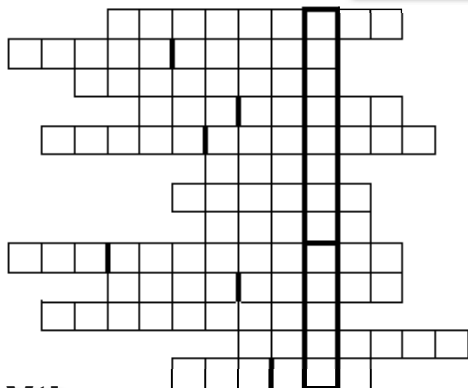
Luštěnka

Doplňte osobu (světce, vizi-onáře,...) k danému místu. Tato místa můžete brát i jako inspiraci k letním výletům.

Anička Marková

Tentokrát jste nám udělali radost – po minulých číslech, kdy se ozval vždy jen jediný luštitel, se vás nyní sešlo hned pět – El. Holubcová, Z. Jonová, M. Kaprasová, J. Pluchová a H. Slavíková. Losování proběhlo 27. 6. při středeční mši sv. v Poniklé, kde paní Spěváčková vylosovala výherkyni – paní Zdenu Jonovou z Poniklé. Gratulujeme, posíláme výhru a těšíme se na další luštitel - kontakt a datum uzávěrky viz níže.

Redakce NŽ

Asissi (IT)
Turzovka (SK)
Lemberk
Turin (IT)
Wadowice (PL)
Svatý Jan pod Skalou
Sázava
Santiago de Compostela (ES)
Praha - Karlův most
Gvadelupe (MX)
Řím - Kalixtovy katakomby (IT)
Radhošť
Kostnice (DE)

Vtip

Babička sedí na pláži, kde si její vnouček ve slunečním klobouku a župánku hraje s kyblíčkem a lopatkou a plácá bábovičky. Najednou se objeví obrovská vlna, která zalije pláž a vezme vnoučka s sebou. Babička padne na kolena a začne se modlit:

„Ó, Bože, prosím, vrať mi mého vnoučka. Je

to tak nevinné stvoření, tak sladký chlapec, tak báječné dítě.“

Jako zázrakem se přizene další velká vlna a zanechá po sobě vnoučka přesně na původním místě, v župánku a s lopatičkou a kyblíčkem. Babička obrátí oči k nebesům, rozhodí rukama a říká našťvaně:

„Měl klobouček...!“

Citát

„Toho, kdo se povznesl nad dobro i zlo, kdo je stejný k příteli jako k nepříteli, kdo Boha zří ve všech věcech, toho Bůh neopouští a ani on nikdy neopouští jeho.“

Bhagavadgíta (= Píseň Vznešeného - jedna z nejvýznamnějších posvátných knih hinduismu)

Redakce

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poniklé a Rokytnice nad Jizerou. Náklad činí 120 výtisků. Cena 15,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktor: Bc. Miloš Holubec; E-mail: MilosHolubec@seznam.cz; tel.: 604 979 289

Grafická úprava a tisk: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@seznam.cz; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Uzávěrka příštího čísla: 5. listopadu 2012